

om det; det er jo Tanken, som det ærede Medlem af Høire, jeg før nævnte, saa smukt udtrykte under Valgbevægelsen. Men det er netop det, man ikke vil have. Og saa siger man: Folkethingsparlamentarismen! Ja, jeg huster, at for et Par Aar siden greb selv den ærede Justitsminister til den Udvei, det var under en Forhandling om begge Things Ret til at sige nei i Anledning af, at Justitsministeren nogle Aar forud havde været med til at udstede en allerunderdanigst Foreskilling, hvori han udtalte, at Regjeringen havde indskrænket sig til at tage det, som Thingene vare enige om. Han blev mindet derom, men gjorde saa opmærksom paa, at dersom han virkelig skulde være nødt til at indskrænke sig dertil, saa kunde det ende med, at et Ministerium blev nødt til at gaa af, fordi et Thing ikke vilde gaa ind paa, hvad Ministeriet vilde, og saa — Folkethingsparlamentarisme! Jeg begyndte da at ane, hvad jeg igjen i Dag er bleven bestyrket i, at Folkethingsparlamentarismen er i de Herrers Mund ikke Andet end et Udtryk for det Fæleste, de kan tænke sig, nemlig at deres Ministerium gaar. Der ligger ikke noget Andet bagved, ingen klar Tanke, overhovedet ingen Tanke — kun en Frygt for deres Ministeriums Uholdbarhed. Men man bør virkelig vænnes til ogsaa at kunne tænke med No paa den Mulighed, at Regjeringen kan gaa af. De Herrer maa ikke gaa saa vidt i deres Begejstring for deres nuværende Førelse, at de slet ikke kan se Andet i Verden end dem, men saavidt ere de næsten komne. Det er ikke muligt at faae dem til at stille noget Forslag eller staa ved noget Tilbud, fordi de stadig kredse om den Tanke: Hvorledes vil det saa gaa med Ministeriet? Lad dog en Gang Ministeriet klare sig selv. Var det ikke i det Hele det Bedste. Det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) har holdt et langt Foredrag til Forsvar for Ministeriet (Dinesen). Nei, for at modsige det ærede Medlem). Modsig mig? Ja, at modsig, hvad jeg har sagt, betyder jo paa almindeligt Dansk at forsvare Ministeriet, da jeg har angrebet det. Hvorfor skal vi saa hænge os i Ord? Men hvorfor vil det ærede Medlem forsvare Ministeriet, Ministeriet selv forsvare sig jo ikke, og det er naturligvis, fordi Ministrene meget godt veed, at det vilde være urigtigt at forsvare det, som Ministeriet gjør. Ministeriet erkjender, at noget Saadant bør man ikke forsvare. Det vilde være at gjøre Dødt værre, hvis de forsvarede sig, og derfor vil Ministeriet ikke forsvare sig (Afbrydelse). Ja, der er t. Ex. enkelte af Ministeriets Medlemmer, der tidligere har udtalt sig om Valgtryst paa en

Maade, som jeg ikke er sikker paa ikke har haft en Del Indflydelse paa, hvad der senere er sket, og der kunde da nok have været Grund for Ministeriet til — hvis det kunde — at ophjæe os om sin Stilling med Hensyn til dette Spørgsmaal; og hvad der gjælder dette Punkt, gjælder paa mange flere (Afbrydelse) — hele Ministeriets Fremgangsmaade i de sidste 3 Maanedes f. Ex.

Formanden (Berg): Jeg maa bede det ærede Medlem forsaanet for Afbrydelser og Foredraget holdt saaledes, at Bureauet kan høre det.

Solstein-Ledeborg: Nei, Ministrene har selvfølgelig erkjendt, at de ikke vilde handle ret, om de prøvede paa at forsvare sig. Ministeriet veed naturligvis lige saa godt som vi Andre, at den Tilstand, de har skabt, ikke er nogen glimrende Tilstand. Det ærede Medlem her ved min anden Side, der talte saa overordentlig formanende og selbessfuldt, sagde: Jeg taler ikke, om det er Ret eller Urret, og det gjør Ministeriet heller ikke, og det gjør de vel i, for Ministrene veed godt, at det er Urret, derfor taler de slet ikke. De veed godt, hvad det er for en Tilstand, som deres Regjeringskunst har ført os til — at det er en Tilstand, som den offentlige Mening, jeg mener dermed ikke Flertallets, jeg mener hele Landet, og det har det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) ogsaa indrømmet — altsaa Alle ere enige om er forfærdelig, under al Kritik. Se Alt det veed Regjeringen godt, at det er Noget, man ikke forsvare, det er ikke blot det Nærmeste, men ogsaa det Rigtigste, naar man har noget Saadant paa sit Ansvar — saa ikke at forsvare det. Men lad dem saa være fri, og hvorfor vil saa det ærede Medlem fra Hillerød prøve paa at forsvare Regjeringen og derved gjøre den en Bjørnetjeneste, saa at det ser ud, som om den ikke selv kunde. Nei langt bedre er det at bruge Tiden til at naae et praktisk muligt Resultat. Men vil de ærede Medlemmer naae det, saa maa de møde os med positive Svar paa vore Forslag. Lad os nu faae det at vide: Er det deres Mening, at her skal regjeres saaledes, at der kun skal tages Hensyn til Folkethingets Nei til nye Foranstaltninger og Bevillinger, naar Ministeriet og Landsthinget synes, at det er rimeligt, saa veed vi, hvad de vil, saa vil de have, at Folkethinget skal sættes helt ud af Spillet, og det er jo i Virkeligheden ikke Folkethingets Medlemmer, men den almindelige Velgerklasse, deres egne Standsfæller, deres egne Børn, deres egne Venner, som paa den Maade